

Hlavní název: Národní listy
Datum vydání výtisku: 12.6.1901
Číslo výtisku: 160
Druh dokumentu: číslo periodika
ISSN: 1214-1240
Číslo stránky: [1] - [2]

SYSTEM
♦KRAMERIUS♦

Podmínky využití

NK ČR poskytuje přístup k digitalizovaným dokumentům pouze pro nekomerční, vědecké, studijní účely a pouze pro osobní potřeby uživatelů. Část dokumentů digitální knihovny podléhá autorským právům. Využitím digitální knihovny NK ČR a vygenerováním kopie části digitalizovaného dokumentu se uživatel zavazuje dodržovat tyto podmínky využití, které musí být součástí každé zhotovené kopie. Jakékoli další kopírování materiálu z digitální knihovny NK ČR není možné bez případného písemného svolení NK ČR.

Národní knihovna ČR
Klementinum 190
110 00 Praha 1

kramerius@nkp.cz

1901.

V Praze, ve středu dne 12. června.

K číslu 160.

Národní Listy
ranní a odpolední
časopis („Národní Obzor“)
ve svazu s „Listy k dří
Hilbert“ v pátek)
předplácí se v Praze
v administraci
na město 2 K - h
ve filiálkách
na město 2 K 30 h

Poštou:
na město 3 K 20 h
s dvojí zásilkou:
na město 3 K 80 h

NÁRODNÍ LISTY

Odpolední vydání.

Cíle v Praze za 2 h
a za venkov za 3 h

Předplatné
a inseráty
přijímá administrace
v Mariánské ulici,
číslo 3.
Tam je též redakce
a expedice.

Telefonické zprávy „Nár. Listy“.

K císařově cestě do Čech.

Z Vídni, 12. června. Ministr dr. Rezek a dr. Hartel odeslali rychlikem dráhy Františka Josefa do Prahy, s nimi dvora Villani a odborní radové Flesch a Sieghart. Oba ministři udělili budoucí audience v sobotu od 10. do 12 hod., po případě také ještě jiný den, ukáže-li se toho potřeba. Pohoda jest nejkrásnější. Meteorologická centrální stanice ohlašuje pro království české střídavě podmračeno, teplo, s lokálními bouřemi.

Z Vídni, 12. června. Listy, které se zabývají ve svých úvahách nynější cestou císařovou do Prahy a do království českého, skoro souhlasně vybudovaly výklady své na schématech dvou: na jednom, které se týká minulosti a na druhém, které se týče budoucnosti. Ono jest: děloství vídeňského parlamentu ve 4 měsících prokázáno. Toto je: otázka, jak utváří se poměry dále a budeli možno na základě dohody česko-německé v otázkách hospodářských dospati také k dorozumění v otázkách národních, jazykových a politických. Rozprava o této otázce zvláště víne se jako červená nit veskerou zdejší publicistikou.

Deutsche Zeitung praví: „Bezdorozumění obou národů nebudo plody vídeňského sněmovní zralými a nedospěje se k žádnému pokroku a blahodárnému vývoji v Rakousku. List projevuje naději, že předseda ministerstva dr. Körber učiní cestu císařovu základem, na kterém by se budovalo dále pro budoucí dílo výrovnání a míru.“

Deutsches Volksblatt píše: „Dávno již jest si celý svět vědom, že monarchie teprve tehdy bude se těšit požitku míru, budeli uklizená otázka česká. K tomuto celi se přiblíží, jest hlavním účelem nynější cesty císařovu.“

Fremdenblatt soudí, že cesta císařova se děje právě v okamžiku, kdy na-

stal obrat k hospodářské epoše. Čechové a Němcem přiblížili se toliko po stránce hospodářské. Jejich názory národní a politické třeba teprve sbližit. Nicméně však počátek na hospodářské éře v Čechách může být také jíženou snahou národní smíru, které budou tím úspěšnější, čím více proudu budou z vnitřní potřeby obou národů.

Ve stejném smyslu pronáší se také Neues Wien. Tagblatt a Reichswehr, praví: „Mnoho bylo uděláno, nikoliv ale dokonce všechno. Jest však obecným pocitem, že podzimní zasedání říšské rady bude mít úkol, podat důkaz, zdali obrat, který nastal, možno považovati za trvalý. Do té doby bude třeba prodělat i otázky průpravní. Velké problémy parlamentní budou se tlačiti a bude záležet na chování se Čechů a Němců.“

Rozejdou se potom snad zase, ukávavše světu, seč jsou spojenými silami?

Neue Freie Presse uděluje slovo svému zpravodaji, do Prahy vyslanému, tomuto ziomyslnému štváci a kazimíru, který v dnešní den slavnostní neumí a nechce, leč házeti pochodně záší a nenávisti do veřejnosti.

Ve statu, z Prahy telegrafované, plně záští a jedu, zuří takřka, že Praha se reprezentuje česky. Když prý císař poprvé kralovství české navštívil, bylo v Praze více Němců než Čechů. 30 let potom při návštěvě císaře bylo Čechů 130.000 a Němců 30.000. Roku 1890, po 10. letech vlády Taaffeyovy a rok před císařovou cestou na výslavu (jubilejní) bylo Němců jen 26.000. Nyní prý však již jest jich pouze 17.000. Kdo — praví dale — shledne význam německých spolků, jež se dnes vypraví k uvítání císaře a kdo prohledne sumu hospodářských a kulturních výkonů, jimiž prokazat se může pražské Němectvo, každý bude prý v pochybach, zdali při posledním sčítání lidu nestala se hodně veliká chyba ve sčítání, při kterém každých 10 let se Němcům zasazuje rána pažbou.

V soukromých referátech o výzdobě české metropole musí všechni zpravodajové

souhlasiti ve věci, že žádné město v Rakousku se tak skvěle nereprezentovalo panovníkovi jako Praha.

Zaroven konstatují, že při žádné návštěvě neměl císař průvod tak četný jako tentokrát, když průvod jeho čítá 340 osob.

Odjezd císaře z Vídni.

Přesně v ustanovený čas v 9 h. 55 m. dopol. odesel císař zvláštním dvorním vlakem do Prahy. V jeho průvodu se nalézají oba gen. pobočníci hr. Faar, sl. Bolfras, ministr president dr. Körber a pobočníci, četné dvořanstvo a úřadnictvo. Císař přibyl na nádraží v otevřeném voze již v 9 hod. 35 min.

Obecenstvo čítající několik tisíc lidí, shromáždilo se před nádražím a pozdravilo panovníka co nejvřeleji a nejsrdceňejí.

Císař vstoupil do dvorního vlaku a na jeho pokyn učinili tak i ostatní spoluexistingi.

V 9 hod. 55 minut dal císař pokyn a dvorní vlak se hnul. Pohoda jest nejkrásnější, vedro posledních dnů jest podstatně ochlazeno nočními dešti.

Z Vídni, 12. června. Dozorce panství hr. Waldstätta v Třebíči Arnošt Hanisch obdržal zlatý záslužný kříž s korunou.

Veterinářskemu koncipistovi zemské vlády těšínské v Opavě Františku Nesvedovi, byl udělen zlatý záslužný kříž.

Telegrafické zprávy.

Z Vídni, 12. června. (C.-B.) Císař propůjčil řediteli obchodní akademie v Ústí, císařovi Bedřichovi Scubitzovi titul vlivného rady s prominutím tax.

Císař propůjčil starostovi obce Rommersrentu Janu Adlerovi stříbrný záslužný kříž s korunou.

Císař propůjčil Malvině Pollakové v Jičíně, dcerě nadučitele, za přičinou záchráně dítka před utonutím s nazázením vlastního života, stříbrný záslužný kříž s korunou.

Ameriky. Úřadník, který ho znal jakožto žámožného, odkázal jej na pozdější dobu.

Z stoletího úřadu odbral se Stachovič na nádraží a odesel do Pešti.

V Pešti vyhledal kamion pro dopravu do Ameriky a tam tázal se po podrobnostech.

Ochotně ukázali mu cestu na mapě, utvrdili v jeho růžových plánech o Americe a na konec s haldou prospektů a podrobným popisem cesty, v špatně slovenstně sepsaném, vyzvolili s hubokými poklonami Stachoviče až na ulici. Zároveň a ním říkal jeden zřízenec, aby mu zaopatřil v novinách inserát o prodeji jeho statku.

Stachovič navrátil se domů až druhého dne. Doma byl již takřka opakáván. Na otázky, kde byl, dával vyhýbavé odpovědi, vymoulovaje se na to a na ono.

Od svého návratu z Pešti Stachovič nedohlízel již tak na své hospodářství. Jezdil často do města a byl tam v hostincích vitaným hostem.

Jednoho dne obdržel dopis. Byl psán maďarsky. Stachovič řekl k starostovi, aby mu jej přeložil.

Starosta mu oznámil, že někdo chce koupiti jeho statek za těch podmínek, jaké byl Stachovič v inserátu uadal, a že za dvě neděle se osobně dostavi, aby vše na vlastní oči spatřil.

Když se starosta tázal po vysvětlení, Stachovič přiznal se, že chce odjet do Ameriky. Starosta mu douloval a zrazoval od toho, Stachovič však domnival se, že ze starosty miluji závist.

Za chvíli již věděla celá obec, že Stachovič, nejbohatší sedlák, odjede do Ameriky.

FEUILLETON.

Příšel v čas.

Napsal J. Hašek.

Na samém úpatí malých Karpat leží obec L. Obyvatelstvo jest dosi zámožné, čehož dokladem jsou výstavné domky, pokryté namnožatami, zjev to v Uhrách řídky.

Většina obyvatelstva žíví se rolnictvím, menší část pak kromě toho pálením slivovice.

Nejzámožnější rodina z obce jest Stachovič. Stachoviči mají největší statek, velký kus lesa, hojnou poli a rozsáhlé sady slivové. Hopsodák Jaro Stachovič má též velkou pálenici slivovice, která jest proslulá v celém kraji.

Jest po zhudech. Jaro Stachovič chystal se právě do města platit daně, když tu otevrou se dvě, a vstoupí poštovní posel. Přinášel psani z Ameriky od Jana Kohútka, bratra Stachoviče.

Stachovič usedl a četl. Bratranci ličil prostými slovy nádhernu velkých měst a život v nich; vyzkoušal pozdravem jeho čeledi rodin a svým dítkám, které zanechal ve vlasti. Ke konci pak dodával, že pro děti neposlá prozatím žádných peněz, poněvadž své všecké jmění dal do podniku, který mu vynesle mnoho tisíc, s kterým pak se domů navrátil.

Stachovič dočetl, vzal čepici, dal zapáchnout a zamyslen vydal se na cestu. Vzpominal na svého příbuzného v Americe.

Ján Kohút byl po něm nejbohatší sedlák v obci. Před třemi roky mu umřela žena a on s tím větší láskou přišel ke svým čtyřem dítkám, pro něž pracoval úsilovně, aby jim založil ještě větší jmění.

Asi před dvěma roky přijel k němu v kočáru pán a dlouho s ním o samotě rozmlouval. Od té doby stala se s Kohútlem změna. Byl dlouho dobu pryč.

Náležel rozhlasilo, že Kohút prodal statek. A vskutku v brzku přihlásil se kupec.

Kohút se s ním dohodl a za několik dní měl peníze vyplaceny hotově.

Večer pak Kohút v krémě prohlásil, že odjede za týden do Ameriky.

Druhého dne navštívil Juru Stachoviče a prosil, aby se ujal jeho dětí, on že z Ameriky bude poslat peníze na výchovu a složil dvě zlaté zlaté napě.

U Stachoviče ujali se jeho děti a Kohút a lehkým srdcem odjel.

To vše tanulo Stachovičovi po cestě na mysl.

Viděl v duchu Kohúta, jak s vydělanými tisicemi se domů navrátil, a nemohl se sprostřit myšlenky, že je Kohút bohatší než on. Když se vracel z města domů, tu divný pocit jej jímal při pohledu na luka, pole a lesy. Porovnával v duchu své stavění s domy, jak mu je Kohút ve psaní říkal.

Pocit nespokojenosti více a více doléhal. Přised doma, hrubě ničeho nepojedl. Večer odebral se do krémky. Když se vrátil domů, ulehl a ačkoliv byl unaven, přece nemohl dlouho usnouti.

Časně ráno vstal již rozhodnut. Nerozložil se s nikým, odesel do města. Tam zamířil přímo na stoliční úřad a žádal o pas pro celou svoji rodinu.

Na otázkou, kam pocestuje, odvětil, že do

Z Paříži. 11. června. (C. B.) Všechna schůze akcionářů »Figara« usnesla se na sesazení administrátorů Périviera a de Rodays a jmenovala předsedu správní rady Prestata prozatímním administrátorem. Périvier a de Rodays zdržal se opustit obchodní místnosti »Figara«.

Z Tangeru, 11. června. (C. B.) Zástupce sultánu učinil francouzskému vyslanci jménem své vlády omluvně prohlášení a zaplatil sumu žádanou jako náhradu za usmrcení francouzského občana Pouzeta. Rêvoil odcestuje do Toulonu. Marocké vyslanectvo, jež se vydává do Francie a v jeho čele bude asi ministr zahraničních záležitostí Abdel-Kerim ben Sliman, odjede s Révoilem.

Z Washingtonu, 11. června. (C. B.) President Mc. Kinley vydal prohlášení, že nepřijme další kandidaturu na presidentskou.

Z Cařihradu, 11. června. (C. B.) Dnes bylo uveřejněno čínské irádě, kterým se potvrzuje volba Joachima III. za oekumenického patriarchu.

Válka jihoafrická.

Z Londýna, 11. června. (C. B.) Lord Kitchener telegrafoval z Pretoria ze dne 10. t. m.: Velitel van Rensburg vzdal se se svým vojskem v Pietersburgu. Sto ozbrojených přišlo již do města a další budou ještě následovat.

Před příjezdem panovníka do Prahy.

Příjezd ministra. Ministr dr. Rezek a dr. rytm. Hartel přijedou do Prahy z Vídni dnes odpoledne.

Holešovice-Bubna.

toto průmyslové předměstí pražské nezůstává pozadu ve výzdobě za ostatními předměstími, o jichž obraze přinesli jsme již v ranním čísle obříský referát. Od mostu císaře Františka Josefa ulici Bělského až k výstavišti i v pobočných ulicích, na rozsáhlých závodcích průmyslových vznikly mobilitné prapory při výzdobě většinou v barvách zemských. Hlavní akce ozdobování koncentruje se k městské centrální elektrické, kde pracuje se úsilovně na okrasné hlavní budově na nádvoří, jehož ploty propojeny chvojovými věnci a kol a kol vytýčují se prapory. V centrále samém, kde možno jen s opatrností nejvýši pracovat, zakončování práce ohrošovalo dnešní noční. — Veškerý vlastníkům holešovické jsou již vyzdobeny chvojovými girlandami, prapory zemskými a říšskými znaky, reliéfy a iniciálkami, zemskými a říšskými znaky, pěcetnými stuhami a štaby. Rovněž na trojském zdymadle pracuje se, aby vzhled celkový osvěžen byl okrasami směsice horec zemských a říšských.

Bubeneč

se svými villami a letotrádky vyšperkovala se výbraným všem, jenž včasem svéž zelen rozsáhlých zahrad dodává znamenitý podkladu barev.

Zena doma zprvu dala se do pláče, později však, když ji Stachovič líčil život v Americe, tisice, které tam jistě snadno vydělá, upokojila se a již s mužem klidně mluvila o blahé budoucnosti.

Uběhly dvě neděle v samých radovánkách, neboť Stachovič nežádal penž.

»Však v Americe budu mít tisice,« myšlal si a vyhazoval dále penž.

Konečně přijel očekávaný kupec. Byl Maďar a natožuměl ani slova slovensky. Starosta dělal tlumočník.

Kupující prohlásil že neužavže smlouvu, pokud neseznaná pravý stav všeho hospodářství.

Prováděcí kupujícího po všech politik a Maďar byl se vším jak náleží spokojen. Již jim zbyvalo totiž vlastní stavění.

Prohlíželi právě sýpku, když Stachovič uslyšel někoho volati.

Seběhl dolů a uviděl Jana Kohúta, ale nejak si ho představoval plného zlatých prstenů a řetězů, nýbrž podobáho spíše žebrákov.

Chvějícím se hlasem vypravoval, jak se dal oklamati, že své peníze lidem, kteří byli příčinou jeho odjezdu do Ameriky. Líčil, jak na něm lákal ponize, až ten, který jej tenkrát před dvěma roky navštívil a jel s ním až do Ameriky, připravil jej o zbytek a zmizel. To, co schoval pro děti, solva mu stačilo na návrat do Evropy.

Po této události arcí s prodeje sešlo i odjezdu do Ameriky.

Smutný návrat Kohúta roznosil se rychle po obci a od té doby již nikomu nepadala myšlenka o zbohatnutí v Americe.

Jan Kohút přišel v čas.

Obec bubeněšská, která uvítala panovníka při jízdě do centrály elektrické, zhubodala na rozhraní silnic dejvické a bubeněšské za Brusku branou slavobrany, jež však ještě prosléjskem brány dejvické. Není se rozsáhlá, však výjimka se během svého imponantního v zeleném pozadí stromovadlo. Dva žranění sloupy nesou oblouk, na jehož nejvyšším bodě spočívá sv. vlastavská koruna, pod ní pak na jedné straně městský znak s nápisem. »Vítěz nám císař a králi, na straně druhé pak znak království českého. Bílý oblouk brány ovčeně letořestí lipou, na jeho krajinách jsou umístěny dva znaky městských orlů. Velké poprsí panovníkovo dovršuje celkovou úpravu, které pojí se dva stáří s prapory.

Dejvice

buduji na branici obce možutnou trojdílnou slavobrany, jejíž kostra ještě hotova, ale na výplň dnešního dne s nejvýším chvatem se pracuje.

Podél celé silnice až do Podbrady zavěšují se na stohářských prapory. Státní dráha okrajuje podjezdy své výkonné způsobem v Podbradu. Na dejvickém vojenském cvičišti konána včera z rána předčasná přehlídka vojenská, při které velict generál polního zbrojnictva Ludvík Fabini vyslovil své nespokojení.

Nejmladší část Prahy

Libeň.

ač leží opodál slavmostního ruchu, chystá se rovněž k oslavě příjezdu panovníkova; městská rada ve výhlašce vyzývá obyvatelstvo, by zúčastnilo se výzdoby a jmenovité iluminace, při které od Grabovského továrny přes Bílou skálu až k Troji vznadopln obrovské ohně. Uvitání císaře v Karlíně zůstává se školní mládež a chovanci pražské vychovatelny v Libni.

Okolí pražské

jmenovité osady ležící poblíž trati státní dráhy vedoucí do Terezína, konají pálit přípravy k ovacímu, jež při jízdě dvorního vlaku budou pořádány. Tak jmenovité zdroj se Podbrada, vily v Selci, Roztokách a Libštejně, dalej stanice kralupská a konečně Rondnice, jež slibuje jako poslední vynikající město na půdě české okázalým způsobem se vyzdobit.

* * *

Změněný nápis na slavobráně. Na slavobráně, kterou zřídila na hranicích svých obec dejvická, měl podle usnesení výboru umístit být nápis »Vítěz nám, králi a Policieři ředitelství nařídilo, aby nápis ten byl změněn.

Různé zprávy.

= O velkém požáru celinného skladu v Antverpách oznamují se z Bruselu následující podrobnosti: Celni skladisté, jež se značně části bylo majetkem města, z největší části pak majetkem státu, rozkládalo se na ploše 81.800 čtver. metrů, mělo výšku čtyř patr a v esmě bylo opatřeno sklepenci. Mimo městským, kde se nalezaly kanceláře městské správy skladisti, a příslušnou celinnou úřadu, byly veškeré ostatní místnosti po celý rok naplněny od sklepa až po pátou zbožím všeobecného druhu a veškerého toho zboží rovněž jako hnody se staly kořistí plamene. Velká většina zboží nebyla pojistěna. Kterak požár mohl povstat a v krátké době nadeflat takovéto sponsty, jest předmetem přísného výšetrování. Dělnici, kteří odpoledne byli zaměstnáni na půdě městského skladu, zpozorovali kolem páté hodiny dny vystupující z hromad prázdných jutových pytlů v kontě pánky. Následkem toho se předpokláda, že tyto snadno zapálené pytle se vznály samy od sebe. Dělnici snažily se oheň ohasiť několika džbány vody, jež teprve musily přinést z dalejší části budovy. Teprve, když viděli, že hasení jest marné, oznamili to představeným, načež telefonicky povolali hasiči. Když se hasiči dostavili, hořela již celá půda a střecha budovy. Hadice přidělány k hydrantu, avšak voda měla tak malý tlak, že pro dosahování jedva do prvního patra. A oheň zuřil o 20 metrů výšce. Teprve teď poslano pro parní stříkačky a parními čerpadly vrhána voda při stříkačkách a parními čerpadly vrhána voda při stříkačkách, z nichž stezka na západním břehu jest očistěna, zpochybnila výšku vodopádu a potejší, jak málokrátká je stezka na západním břehu. Avšak největší zdroj vody byl voda z řeky Dihongu, mezi Tibetem a rovinou Asamskou. Nejdále po řece známý bod na Sanpu jest tibetská obec Dala Sindang, jež dosáhla indickým punditem (geometrem) Nemeg, kdežto nejborejší místo na Brahmaputru zjištěno v letech 1882 a 1886 britským komisařem v Sadiji Needhamem. Na tomto místě opouštěla řeku pohori a něvážně rodi výšky mezi Dala Sindangem a Sadijem jest 2300 metrů, bylo lze předpokládat, že Dihong na svém neznámém řečišti tvoří takovou řadu vodopádů a potejší, jak málokrátká je stezka na západním břehu. Je proto bylo probádán této časti na nejvyšší žadoucí. Indický topografický úřad dal minuleho roku k tomuto účelu zvláště vycvičili dva domorodé topografi a svěřil prapory k výzkumu Needhamovi. Needham zjistil, že v onch místech provází řeku dvě horské stezky, z nichž stezka na západním břehu jest očistěna. Avšak největší překážka, proniknutí podél Dihongu proti proudu do Tibetu, spočívá v odporu kmene Pasi—Mihong, jež se obává, že by pozbýl svého, velmi výnosného zaměstnání prostredovatele mezi třemi asamskými kmény ve vnitrozemí, jakmile by do země pronikli anglicki zřízení. Needham doufá, že pojistí zdar podniku tím, že se mu podaří získat povolení velké obce Kebang na západním břehu Dihongu pro svůj zámér. Tres to však se první pokus v únoru tohoto roku nezdařil. Oba indickí topografové ubírali se za Sadije proti proudu Dihongu, avšak v obci Gine byl jim zamezen další postup a musili se vrátit do Sadije. Avšak po dlouhém výjezdovém podniku se Needhamovi, překonat odpor domorodců a koncem března mohli oba indickí topografové podniknout nový pokus. Zdalekli se, není dosud známo. Avšak nedostatek zpráv zde se nasvědčoval tomu, že vskutku pronikli přes horstvo Himalaje do Tibetu.

metr, pohybující se sem tam. Ihned zvedli poklop a zpovozovali muže, stojícího až po prsa ve vodě stoky. Dělnici vytáhli nebožátku, jenž pak my vypravoval o své nebožnosti. Minulé půlnoci, jsa zpít, spadl do Golenčenku a byl vodou hnán dál, až se mu podařilo, uchytit se do stoky. Ochranná společnost dopravila zachráněného tak podivným způsobem do nemocnice. Jest to uheršský příslušník, kolář bez příště.

= Omylem obviněn z vraždy. Ve Smalecku na Bruselu byl před několika týdny zavražděn jakýsi starý soukromník. Vražda tato způsobila značnou sensaci a bruselská policie velmi základnou na tom, že již několik hodin po vraždě zatkla vrah. Byl to vážený, dosud úplně bezbohý obchodník, jehož byl nikdo neměl za schopna takového zločinu. Akčoli se zapísal, že jest nevinen, byl ponechan ve vazbě a vztaz k dovozovanému. Vyšetřování trvalo 66 dnů. Těchto dnů byl milý obchodník opět propuštěn, podvážd všechnu němu nebyly nijaké dоказy. Tento případ trestobudné lehkomyslosti vyvolal všeobecné rozhorec a »Indépendance Belge« o tom napsala mimo jiné: »Dlužno doznat, že paní výslechující soudce si cítil vše velmi smadon. Coby blíž mi vrah, dají prostě za mřížku kohokoli, kdo jím přide do cesty, zrovna tak jaku v některých salonech zmocni se něčeho netušitého dobráckého hosta a násilím odvedou jej jeho třetího ke kartám. By spáchal sensaci zločinu. Verejně miníme žádá, aby byl vinník vypátrán a police, aby zachránil svou reputaci, načežne lidu žádaného vraha a později, když se myslí nitišily, opět jej propustí, neboť po dvou měsících jest nejnovější zločin dřívno starou historii, na níž nikt již nemyslí.«

= Ve výku využitý dynamitu. Z Paříže se oznamuje: V obci Coupiac, departement Aveyron, ndal se onedny v noci prudký výbuch dynamitu, jímž pobofeno nároží domu starosty Sarrusa. Celá budova i sousední domy byly prudkou výbuchu otráveny, skla v oken rozbita a ramy oken roztrhané. Puma byla podhodená do domu starostova. Mezi obyvatelstvem, ze spánku vybrázeným, nastala divoká panika. Zavedeno ihned vyšetřování a začleněno polního hrdla Samuel a jeho spolužákem Viagouroux. Tvrdí se, že attentát jest činem politické pomsty, neboť obec jest rozdělena na dvě skorem stejně silné strany, jež mají vůči sobě divokou zášť. Jde prý tu o rozsáhlé spiknutí proti starostovi a jeho straně a otevřáva se tudíž ještě další zatýkání.

= O totožnosti fek Sanpo a Brahmapatry. Sotva se bude geografia, jež počínala o fotografování tibetské řeky Sanpo s Brahmapatrou, avšak až dosud nebyla nade všecku pochvonden zjištěn měřením kusu řeky, 210 kilometrů dlouhého, zvaného Dihong, mezi Tibetem a rovinou Asamskou. Nejdále po řece známý bod na Sanpu jest tibetská obec Dala Sindang, jež dosáhla indickým punditem (geometrem) Nemeg, kdežto nejborejší místo na Brahmaputru zjištěno v letech 1882 a 1886 britským komisařem v Sadiji Needhamem. Na tomto místě opouštěla řeku pohori a něvážně rodi výšky mezi Dala Sindangem a Sadijem jest 2300 metrů, bylo lze předpokládat, že Dihong na svém neznámém řečišti tvoří takovou řadu vodopádů a potejší, jak málokrátká je stezka na západním břehu. Avšak největší překážka, proniknutí podél Dihongu proti proudu do Tibetu, spočívá v odporu kmene Pasi—Mihong, jež se obává, že by pozbýl svého, velmi výnosného zaměstnání prostredovatele mezi třemi asamskými kmény ve vnitrozemí, jakmile by do země pronikli anglicki zřízení. Needham doufá, že pojistí zdar podniku tím, že se mu podaří získat povolení velké obce Kebang na západním břehu Dihongu pro svůj zámér. Tres to však se první pokus v únoru tohoto roku nezdařil. Oba indickí topografové ubírali se za Sadije proti proudu Dihongu, avšak v obci Gine byl jim zamezen další postup a musili se vrátit do Sadije. Avšak po dlouhém výjezdovém podniku se Needhamovi, překonat odpor domorodců a koncem března mohli oba indickí topografové podniknout nový pokus. Zdalekli se, není dosud známo. Avšak nedostatek zpráv zde se nasvědčoval tomu, že vskutku pronikli přes horstvo Himalaje do Tibetu.

Čtvrtý slet všeokolský v Praze.

Sokolská výstava v Praze 1901. Slavnostní otevření výstavy stane se v neděli dne 23. t. m. o 9. hod. ranní u Štajgrde. Výstavu zahájí br. dr. J. Podlipný jako předseda slavnostního výboru sletového připadnou řeč, na níž odpoví mu předseda výstavního odboru br. F. Hamáček a odevzdá výstavnímu řediteli řeč. Při tom zapéče br. pěvecký kroužek »Sokola« pražského sboru. Bratři členové výstavního odboru jakož i činnovníci ostatních odborů sletových se žádají, aby se v naznačený den 8/9. hod. ranní dostavili na místo výstavy v kroji výletním.

Zároveň žádají se br. jednoty pražské a předměstské o výstavu delegaci k otevření výstavy. K výstavě vydán bude stručný průvodce s několika zajímavými článci v textu; inserty pro katalog přijmí br. Lad. Srb, v Praze, Mariánská n. č. 11.

Výstavní návštěvě dle návrhu mistra Aleše počnou se nálepování v neděli; kdo by si přál plakát do výstavní místnosti obchodu, hostince nebo kavárny, přihlásí se v tajem. ředitelství C. O. S. u Chodéry. S instalaci počne se v pondělí dne 17. t. m. Pán výstavovatel se žádají, aby předměty měli pohotové, by se ihned, jakmile předbezpečně truhlařské a čalounické práce ukončeny budou, na určené místo umístili mohly. Odbor vydá zvláštní výstavní dopisnice dle nákresek mistra Aleše, které se prodávají u br. Jos. Pelikána v Praze, Starom. nám. č. 22 n., dalej v tajem. ředitelství C. O. S. a sice 100 kusů za 3 K, jednotlivě listky po 4 K. Dopisnice tištěny jsou ve čtyřech barvách a jsou velmi zdařile provedeny.